

Marc Capdevila trasllada a la novel·la la construcció de la portalada de Ripoll

'La Bíblia de pedra' (Ed.62) és la tercera novel·la de l'escriptor de Tona.

L'escriptor Marc Capdevila, amb la novel·la 'La Bíblia de pedra', a la seu d'EL 9 NOU Foto: Jordi Puig .

Estiu de l'any 1162. Mor el comte Ramon Berenguer IV i, tal com va passar amb els seus predecessors, ha de ser enterrat a Santa Maria de Ripoll. No és un moment qualsevol: al monestir s'hi està construint un monument que, encara que els contemporanis no ho sospitin, està destinat a perdurar durant segles: la portalada. Aquest és l'escenari on transcorre La Bíblia de pedra (Ed. 62), la tercera novel·la de l'escriptor tonenc Marc Capdevila, que acaba de sortir a la venda.

La portalada i el seu context històric eren un tema prou bo i que no s'havia tocat mai , explica l'autor. La idea, gestada en

converses amb l'editorial, va cristal·litzar ràpidament, en poc més d'un any, inclòs el temps que va dedicar a la documentació. Més temps que a escriure , confessa. Capdevila sentia respecte a endinsar-se en la novel·la històrica, un gènere que considerava més propi del best-seller que de la literatura en majúscules.

Però no hem de pensar sempre que la novel·la històrica ha d'anar baixant el llistó, la qüestió és trobar l'equilibri .

Per això ha construït una novel·la que tingués diferents nivells de lectura, amb el referent d'Umberto Eco i El nom de la rosa. Des de la immersió en l'ambient de l'època fins a una trama d'intriga. De fet, la novel·la comença amb la mort d'una prostituta, amb tots els senyals d'haver estat emmetzinada. Hi ha qui vol tapar el fet, però la remeiera Violant s'entesta a estirar el fil i saber què li ha passat. Capdevila ha volgut que una dona tingués un paper rellevant en la novel·la perquè les dones, a l'edat mitjana, semblaven marginades , i en canvi eren les dipositàries de la saviesa sobre cures i remeis. L'altre gran protagonista és Ermengol, pintor, un dels artistes que treballen en la portalada. Partim de la hipòtesi que es feia un gran fresc, sobre el qual treballaven els escultors , diu. Ermengol és qui, amb l'abat Gausfred, decideix com ha de ser la portalada, és a dir, què s'ha de posar dins d'aquesta gran Bíblia de pedra que pretén ser. L'abat vol ser més exhaustiu, posar-ho tot, i Ermengol no . Ripoll és ple de picapedrers, escultors i gent que treballa en el monument. I entremig, mor el comte que l'ha impulsat. Això sense perdre de vista les rivalitats de l'abat amb la poderosa nissaga dels Mataplana, Tot plegat, un gran retrat d'una època en què no hi ha excessiva documentació. Intento mostrar també els aspectes socials i polítics, què era Catalunya, si se li podia dir Catalunya . I la vida quotidiana, un dels aspectes que més ha treballat al documentar-se. Si parlo de la cuina del monestir, he de dir què s'hi cuinava . Procurant, això sí, de no saturar el lector amb un excés d'informació i deixant que sigui ell qui vagi a buscar-ne més si ho troba necessari.

Marc Capdevila va debutar com a escriptor amb Aigua pudenta (premi Sebastià Joan d'Arbó 2007), ambientat a Tona, i fa tres anys va treure a la llum La Querosenca, relat amb la crisi com a rerefons que va rebre elogis unànimes. Tots dos els havia publicat amb Cossetània, i aquest és el primer que edita amb 62. Està previst fer-ne una presentació a Ripoll, encara sense data fixada.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/778799-marc-capdevila-trasllada-a-la-novelmla-la-construcio-de-la-portalada-de-ripoll.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss